

*Nemzetközi együttműködéssel kialakított
mezőgazdasági vízkészletgazdálkodás az európai
vízkészletek megóvása érdekében - EU.WATER*

hírlevél

Az Európai Unió egyes országai krónikus, az utóbbi években kritikus méreteket öltő vízellátási problémával küzdenek, mely környezeti kihívás Délkelet-Európa területein legfőképpen a vízfogyasztáshoz és a mezőgazdasági vízszennyezéshez kapcsolódik.

2011. április

2. szám

Az agrártevékenységek révén jelentős mennyiségű nitrogén kerül a talajvízbe és a felszíni vizekbe, Délkelet-Európa országai pedig lemaradásban vannak az EU Nitrát Direktíva alkalmazását illetően, amely éppen ezt a folyamatot kívánja megállítani.

Az **EU.WATER** - 'Nemzetközi együttműködéssel kialakított mezőgazdasági vízkészletgazdálkodás az európai vízkészletek megóvása érdekében' projekt 8 ország 12 partnerintézményének együttműködése. A 2009-2012 közötti időszakban megvalósuló SEE (Délkelet-Európai Transznacionális Együttműködési Program) projekt célja egy kedvező nemzetközi keret kialakítása az EU Nitrát Direktíva és az EU Víz Keretirányelv mezőgazdaságban történő közvetlen és hatékony alkalmazása érdekében. A projekt megvalósítása során tudományos ismeretekre épülő közös integrált vízgazdálkodási stratégia kerül kialakításra az egyes területek szükségleteinek megfelelően. A mintaterületeken tesztelik, majd a helyi fejlesztési folyamatok szakpolitikai eszközeiben hasznosítják azokat.

A projekt magyarországi mintaterülete a **TISZA völgy - Hajdú-Bihar Megye**.

Belvíz

A régiónk nagy része belvíz előntéssel veszélyeztetett. Különösen azokon a területeken jellemző a belvíz, amelyeken a korábbi évszázadokban nagy arányban fordultak elő mocsaras, vízállásos területek, és ezeket lecsapolták. A lecsapolások elsődleges oka mezőgazdasági művelési célú terület nyerése volt. A mezőgazdálkodás biztonságát a lecsapolások mellett az árvízmentesítés is szolgálta. A mocsaras területek sajátos élővilága a vízelvezetéssel megszűnt, a táj és az ökológiai rendszerek jelentősen átalakultak, domináns lett az emberi tevékenység hatása.

A lecsapolt területek elhódítása a természettől újabb vízgazdálkodási problémát generált. A mélyebb fekvésű területeken bizonyos időszakokban a nagymennyiségű csapadék összegyűlik, melynek elvezetéséről a földművelés biztonsága érdekében gondoskodni kell. Az aszályosabb időszakokban viszont a vízhiány sújtja a mezőgazdasági művelésű területeket. Így előfordul, hogy az év egy részében ugyanazon a területen a vízelöntés ellen kell védekezni, másik részében pedig a vízhiány okozta problémákat szükséges orvosolni.

A belvízelöntés a projekt-területen elsősorban a tél végi, tavaszi hóolvadás során, illetve azt követően jelentkezik, a mélyfekvésű területeken. Hasonló helyzet kialakulhat hosszabb csapadékos időszakok idején is, mint például 2010-ben. A belvíz nem csupán mezőgazdasági művelésű földterületeket, hanem településeket is veszélyeztet.

A vízügyi igazgatási szervek a belvíz elleni védekezést a kifejezetten erre a célra kiépített belvízcsatornákkal, valamint az úgynevezett „kettős működésű” csatornarendszerekkel valósították meg. A projekt-terület túlnyomó részén az alföldi adottságok miatt a belvízelvezető csatornák esése nagyon kicsi. Emiatt viszonylag nagy szelvényterület szükséges a megfelelő vízelvezetési kapacitás biztosításához. Tovább nehezíti a belvíz elleni védekezést, hogy a belvízcsatornák által összegyűjtött víz főcsatornába történő bevezetése (szintén a domborzati adottságokból kifolyólag) számos helyen csak szivattyús átemeléssel lehetséges. A korlátozott kapacitás mellett az átemelők működtetése gazdaságossági kérdéseket is felvet, különösen az utóbbi években.

A belvíz elleni védekezés problémáit súlyosbítja, hogy azt területi megosztásban több szervezet is végzi. Az állami főműveket a környezetvédelmi és vízügyi igazgatóságok üzemeltetik. A szintén állami tulajdonú, de nem főműként nyilvántartott belvízcsatornákat vízgazdálkodási társulatok, illetve önkormányzatok üzemeltetik.

A települések belterületein a helyi önkormányzatok irányítják a belvíz elleni védekezést. A mezőgazdasági területeken lévő úgynevezett üzemi csatornákat az érdekelteknek kell üzemeltetniük. A kevésbé csapadékos évek során gyakran előfordult, hogy elsősorban mezőgazdasági területeken az üzemi csatornákat megszüntették (feltöltötték, beszántották), és a helyüket művelés alá vonták. Ezek hiánya is sok gondot okoz a belvízelvezetés során. A belvízelvezető csatornák és a befogadó főcsatornák állapota a karbantartás hiánya miatt oly mértékben leromlott, hogy a tervezett kapacitásuknak csupán 30-80%-át képesek teljesíteni. A települések belterületén létesített vízelvezető árkok, csatornák karbantartása sem mindenütt megfelelő.

Fentebb említésre került, hogy a belvíz-veszélyeztetés mellett jelentkező másik vízgazdálkodási probléma az aszály elleni küzdelem. A projektterületen mintegy fél évszázaddal ezelőtt kiépült a Keleti-főcsatorna és a Nyugati-főcsatorna öntözőrendszere. Ezeknek köszönhetően a vízhiányos területek vízellátásának biztonsága jelentősen javult. A főcsatornák viszont helyenként az őket keresztező belvízcsatornák vízszállítását korlátozzák. A kritikus időszakokban probléma megoldására helyenként a belvizet a két főcsatornába beemelik. Ez az áthidaló megoldás azonban vízminőségi problémákat vet fel, elsősorban a halgazdálkodási és ipari célú vízhasználatok területén. A Keleti-főcsatornába és a Nyugati-főcsatornába történő belvízbeemelés a káros vízminőség kialakulásának elkerülése érdekében csak rendszeres vízminőségi ellenőrző vizsgálatok mellett, korlátozottan történhet.

A belvízminőség kérdése nem csupán a fenti két főcsatorna esetében merül fel. Mivel az elöntött térségekben a mezőgazdasági művelésű területek mellett lehetnek állattartó telepek, lakott településrészek, illetve addig még el nem öntött területek, a belvíz sokféle szennyeződést „összemoshat”. Ez történt 2010. nyarán is, amikor a rövid idő alatt nagy mennyiségben lehullt csapadék hatalmas területeket öntött el, és helyenként nagymértékben szennyeződött. A belvízbefogadó főcsatornában és folyókban a szerves anyag és a foszfor koncentráció jelentősen megemelkedett, a magas levegő- és víz hőmérséklet mellett az oldott oxigén tartalom a kritikus érték alá esett. Jelentős mértékű hal- és kagylópusztulás mellett a szennyezett belvízzel terhelt vízfolyások heteken át erős bűzhatást árasztottak.

A belvíz elleni védekezés és az aszálykárok enyhítése ugyanazon a területen ésszerűen és gazdaságosan csak komplex vízgazdálkodással valósítható meg.

A vízelvezetés, a helybentartás és a tározás, illetve a többcélú hasznosítás mielőbbi kidolgozása szükséges. Az utóbbi évek belvizei, árvizei és a vízhiányos időszakok által okozott károk elszennvedői is sürgetik a térségi vízgazdálkodás megnyugtató megoldását.

Megalakult a Tisza-völgyi Műhely

A Műhely ernyőszervezetként a Tisza-völgy fenntartható fejlődésének előmozdítása érdekében jött létre, mivel Magyarország vízgazdálkodási és vízminőségi problémáinak túlnyomó része az alapító okiratot aláíró mintegy 65 szervezet szerint - a Tiszához köthető.

A Szolnoki Főiskola Campusán megtartott konferencián létrejött szervezet a jövőben fórumot biztosít azok számára, akik tenni szeretnének a Tisza-völgyéért, s az ott élőkért. Barsiné Pataky Etelka kormánybiztos elmondta: az EU Duna-régióra kialakított stratégiájának integráns eleme a Tisza vízgyűjtő területe, és ez alapot teremthet arra, hogy kiemelt figyelmet kapjon az uniós fejlesztésekben a Tisza-vidék is. A Tisza vízgyűjtő területe egységes rendszert alkot, így az érintett országok (Magyarország, Ukrajna, Románia, Szlovénia, Szerbia) együttműködése szükségszerű és elkerülhetetlen annak érdekében, hogy kezelhetőek legyenek a vízgazdálkodási problémák és elősegítse a térség fejlődését.

A Tisza-völgyi Műhely alapítói között szerepel Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Közgyűlése, Szolnok Polgármestere, a Budapesti Műszaki és Gazdálkodástudományi Egyetem, a Debreceni Egyetem, a Szent István Egyetem, a Szolnoki Főiskola, környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi felügyelőségek, környezetvédelmi és vízügyi igazgatóságok, nemzeti parkok, a Magyar Hidrológiai Társaság, a Global Water Partnership, az MTA BLKI Tisza-kutató Osztálya, a Tisza Vízgyűjtő Programrégió Önkormányzati Társulása, Szövetség az Élő Tiszáért, Körös Klub, Tisza Klub, továbbá kamarák, katasztrófavédelmi szervek és vízgazdálkodási társulatok.

A Műhely alapítói a konferencia zárásaként elfogadták és aláírták a Tisza Nyilatkozatot.

Tisza Nyilatkozat

A Kárpát-medencében a Tisza-völgy vízföldrajzi szempontból különleges helyet foglal el. A Tisza a Duna vízrendszerének legjelentősebb mellékfolyója és egyúttal legnagyobb részvízgyűjtője. Szerbia területén a Dunába ömlő Tisza vizének 90%-a átfolyik hazánkon, melynek döntő része Szlovákia, Ukrajna, és Románia területéről származik. Magyarország vízgazdálkodási és vízminőségi problémáinak túlnyomó része a Tiszához köthető.

A Tisza vízgyűjtője egységes vízrendszert alkot, vízgyűjtőterülete több ország területén helyezkedik el, így elengedhetetlen, hogy a vízgazdálkodási problémákra közös és hatékony válaszokat dolgozzunk ki. Ezért a problémák megoldása is csak egységes rendszerben lehetséges. A széttagoltság miatt keletkezett érdekkülönbségek kezelését összhangban az EU előírásaival és megfelelően a szubszidiaritás elvének, az érintett országok és szereplők felelősségteljes együttműködésével a vízgyűjtőn belül kell megoldani.

Kiemelt jelentősége miatt a Tisza vízgyűjtő - mint részvízgyűjtő - integrált vízgazdálkodásával a Duna Védelmi Nemzetközi Bizottságon (ICPDR) belül önálló Tisza csoport foglalkozik, és a Duna-medence Vízgyűjtő-gazdálkodási Tervében is önálló egységként jelenik meg. Az Integrált Tisza Vízgyűjtő-gazdálkodási Terv a Víz Keretirányelv szempontrendszerén túlmutatva az öt érintett ország számára fontos vízkárelhárítási szempontokkal és a vízminőség és vízmennyiség integrált kezelésével kiegészítve készült el. A terv megvalósításának koordinálása, felügyelete, a párhuzamosságok kiszűrése és a szinergiák erősítése fontos feladat.

Mindezen feladatok eredményes ellátása szükségessé teszi, hogy a jelenlegi együttműködés továbbfejlesztéseként egy önálló, vízgyűjtő szemléletű nemzetközi bizottság jöjjön létre a Tisza-völgyben is.

A Tisza-völgy fenntartható fejlődését elősegítve a Tisza Részvízgyűjtő Vízgazdálkodási Tanács egy ernyő szervezet létrehozását kezdeményezte, amely fórumot biztosít a Tisza-völgyért tenni akarók számára. E céllal a mai napon, Szolnok központtal megalakult a Tisza-völgyi Műhely. A Tisza-völgyi Műhely egy nyitott koordinációs fórum, melynek tagjai saját szakterületük képviselőivel adják meg a rendszer kereteit.

A Tisza-völgyi Műhely alapítóinak közös célja továbbá, hogy támogatásukkal elősegítsék a Tisza Egyezmény megalkotását a vízgyűjtő országai között, benne a Tisza Vízgyűjtő Bizottság létrejöttét. A Bizottság megalakulásával több szintű és széles spektrumú kapcsolatrendszer és adathálózat alakulhatna ki a Tisza vízgyűjtőjén. A konzultációs és koordinációs szervezet országai együttműködnének a Tisza folyógazdálkodási, hidrológiai egyensúlyának biztosítása és természeti értékeinek védelme érdekében. A Bizottság a Víz Keretirányelv és az Árvízi Irányelv rendelkezései és célkitűzései figyelembe vételével nemzetközi szintű ajánlásokat, stratégiákat dolgozna ki a Tisza folyó és mellékfolyóira vonatkozóan. Körvonalazná az ehhez szükséges feltáró kutatási igényeket, és a feladatokat végrehajtó közép-és felsőfokú szakemberek, határokon átnyúló Tisza-völgy tudatosságának kialakításához szükséges ismeretanyagát.

További célkitűzés a Duna Stratégiában megfogalmazott célok megvalósulásának támogatása a Tisza vízgyűjtőjén, a víz mennyiségi és minőségi kérdéseinek integrált kezelése, javaslatok kidolgozása a klímaváltozás hatásainak mérséklésére.

A Tisza-völgyi Műhely alapítói vállalják a Tisza Vízgyűjtő Bizottság létrejötte utáni szakmai és támogató háttér biztosítását.

Szolnok, 2011. március 30.

Az európai vizek jövője

2011. március 24. és 25. között a Magyar Tudományos Akadémián tartott nemzetközi konferencia keretében szakpolitikai törvényhozók és szakemberek amellett, hogy összefoglalták az eredményeket és az új kihívásokat és elemezték az extrém időjárási viszonyokat, a klímaváltozás hatásait, a mezőgazdaság és vízgazdálkodás összefüggéseit, megvizsgálták az ökológia szolgáltatásokat és megvitatták a vizekkel kapcsolatos etikai és intézményi problémákat is.

A konferencia fontos lépésnek tekinthető a 2012-ben, Franciaországban megrendezendő 6. World Water Forum konzultációs folyamatában és jelentős hozzájárulás az Európai Bizottság által kidolgozandó 2012-es "Blueprint to Safeguard Europe's Waters"-hez.

A résztvevők a további tudományos vizsgálatokhoz és az ágazati politikához egy külön dokumentumba foglalták javaslatukat

Részlet a dokumentumból:

Az árvízvédelmi stratégiák középpontjába a jelenlegi gyakorlattal szemben a kockázatkezelést kell állítani. Az aszályokra, azok kezelésére sokkal nagyobb figyelmet kell fordítani; az EU keretében a vonatkozó szabályozási eszközök fejlesztésével is.

▶ Az ipari balesetekre és a rendkívüli vízszennyezésekre tekintettel meg kell erősíteni a környezetbiztonságot és a környezet-tudatosságot, a tájékozódottságot és a tájékoztatást, tovább kell fejleszteni az engedélyezési eljárásokat és a korai riasztó-rendszereket, az esetlegesen bekövetkező rendkívüli helyzetekre vonatkozó szükség-intézkedési terveket. A határvizek esetében javítani kell a két- és többoldalú nemzetközi együttműködést.

▶ A vízgazdálkodással kapcsolatos tervezési és üzemeltetési szabályozásban és gyakorlatban számításba kell venni, hogy a szélsőséges vízjárás helyzetek gyakoribbá és súlyosabbá válhatnak az éghajlatváltozással.

▶ Az EU Közös Mezőgazdasági Politikája (KAP) ugyan támogat bizonyos vízvédelmi intézkedéseket, de nem veszi kellő mértékben figyelembe a mezőgazdasági tevékenységek által okozott káros környezeti hatásokat; a KAP megújítása során meg kell oldani ezt a problémát.

▶ Az ökológiai szolgáltatások jelentősen hozzájárulnak az emberi jóléthez, s erre is tekintettel helyre kell állítani a károsított vizes élőhelyeket és meg kell előzni, hogy a jövőben ilyen esetek előforduljanak.

▶ A tudomány és a szakpolitika jobb együttműködésére van szükség annak érdekében, hogy erősödjön a döntések tudományos megalapozottsága és egyúttal az ezt célzó a tudományos kutatási tevékenység.

▶ Az integrált erőforrás-gazdálkodással összefüggésben keletkező konfliktusok rendezésében jelentős szerepet kell kapniuk az általánosan elfogadott etikai alapelvek alkalmazásának.

▶ Mivel a vízzel kapcsolatos problémák kialakulásában számos ágazatnak van felelőssége, ezért e problémák megoldása is csak ezen ágazatok közreműködésével lehetséges.

A konferencia résztvevői kerékpárral érkeztek a konferencia helyszínére

Az agrárpolitika és vízügyi politika összehangolásának területén az alábbi főbb üzenetek és szakpolitikai javaslatok kerültek megfogalmazásra:

1. A vízkészletekre a mezőgazdaság fejt ki a legnagyobb nyomást mint a nem pontszerű szennyezések elsődleges okozója (tápanyag, növényvédő szer) és az öntözések által a fő vízfelhasználó.
2. A mezőgazdasági gyakorlatok alacsony költséggel járó átalakítása, mint például a továbbfejlesztett földmégmunkálás, a hatékonyabb műtrágyák használata jelentősen segíti a vízkészletek állapotának javulását.
3. Az öntözés technológiai fejlesztésében megvan a lehetőség az óriási mennyiségű vízmegtakarításra.
4. Bár a Közös Agrárpolitika (KAP) támogat néhány vízvédelmi intézkedést, de nem ismeri el teljesen a mezőgazdasági tevékenységek által okozott környezeti károkat és azok költségeit.
5. A víznek, mint közkincsnek az EU-ban mindenhol szerepelnie kell a jövőbeni KAP reformokban. A módosított KAP-nak biztosítani kell, hogy a vidékfejlesztési támogatások teljes összhangban legyenek a vízzel/vizekkel kapcsolatos összes célkitűzéssel. A KAP reformnak a vidéki közösségek támogatása érdekében "win-win" lehetőségeket kell keresnie a Víz Keretirányelv és az Élőhelyvédelmi Irányelv célkitűzései mentén.
6. Néhány esetben nehéz döntést kell majd meghozni a téren, hogy mennyi ideig maradhat még fenntartható a mezőgazdaság, különös tekintettel a klímaváltozékonyaság és klímaváltozás miatti növekvő vízigényre.
7. A mezőgazdasági tevékenységek megfelelősége, típusa előre tervezhető kell, hogy legyen a többi föld- és vízhasználattal együtt, a területfejlesztés és a vízgyűjtőgazdálkodás tervezés integrálásával. Sokkal inkább egy integrált fenntartható földhasználati szakpolitika szükséges a vízgyűjtőterületeken vagy a tagállamok területén, mintsem egy specifikus szektorra koncentrált szakpolitika.

A mezőgazdaság felelős a teljes vízfogyasztás 70%-ért. Nagymértékben felelős az európai vizeket ért káros hatásokért is. A műtrágyák és a talajművelés okozhat szennyezést a tápanyagok, üledékek által, melynek eredménye a rossz vízminőség, a biodiverzitás és kényelem csökkenése. A mezőgazdaság a fő forrása a növényvédő szerekből származó szennyezéseknek, melyek jelentős hatást gyakorolnak a biodiverzitásra és az ivóvízszolgáltatókra. A mezőgazdaság óriási vízfelhasználó is, számos helyen olyan öntözési rendszerekkel, melyek közvetlenül a folyókból és víztartó rétegből nyerik az öntözővizet. Ezen negatív hatások közül több is kontrollálható lenne kisebb, a mezőgazdasági gyakorlatot érintő változtatásokkal, például hogyan szántanak, hogyan történik a tápanyag kijuttatása vagy milyen típusú öntözési technikát alkalmaznak. Ezek a változtatások már kötelezőek vagy azok lesznek, számos EU-s törvényben vagy a Közös Agrárpolitika (KAP) keretén belül népszerűsítik pénzügyi támogatásokkal. Elfogadhatatlan, hogy ezek az alapvető intézkedések és gyakorlatok nem általánosan elfogadottak Európán belül.

Vannak fontos technológiai fejlesztések, amelyeket már számos gazdálkodó használ, ily módon csökkentve a vízfelhasználást. Ezeket szélesebb körben kellene alkalmazni. Ahol szükséges, az ilyen típusú beruházásokhoz EU-s vagy tagállami támogatás ajánlott. Mindamellet az új technológiák alkalmazása nem lehet kifogás az öntözőrendszerek bővítésére a vízhiánnyal küszködő területeken.

A KAP tartalmaz számos olyan mechanizmust, amelyek környezeti eredményeket hoznak. Egyik lehetőség a kölcsönös megfeleltetési (cross-compliance) kötelezettségek kibővítése, hogy körülfojgják a szélesebb jogi vízügyi kötelezettségeket. Mindamellet vitatott, hogy ez hogyan kivitelezhető. A Kettes Pillérben vannak lehetőségek a gazdálkodók pénzügyi támogatására azért, hogy számos vízügyi célkitűzésnek megfelelő intézkedéseket tegyenek. Míg ezen intézkedések folyamatban vannak, addig felmerül a kérdés az alkalmasságukról, mivel a gazdálkodóknak teljes egészében meg kell felelniük a Víz Keretirányelv célkitűzéseinek.

Felszín alatti vízzel kapcsolatos konferenciák

FAVA - Siófok

A Felszín Alatti Vizekért Alapítvány szervezésében 2011. április 5-6-án került megrendezésre a „XVIII. Konferencia a felszín alatti vizekről”.

A konferencia a felszín alatti vízadók (vagy víztestek), ezen belül a talajvíz, a rétegvíz és a termásvíz testek aktuális szabályozásaira, problémáinak feltárására irányult. Különös szerepet kaptak a konferencián a határokkal osztott felszín alatti víztestek, ugyanis megnövekedett jelentőségük ellenére jelenleg nincs egységes nemzetközi szabályozás és gyakorlat ezen víztestek hatékony és fenntartható kezelésére.

A konferencia keretében kiemelt szerepe volt a Víz Keretirányelv (VKI) alapján 2010-ben elkészített Vízyűjtő-gazdálkodási Terv (VGT) kapcsán érkezett visszajelzések, első tapasztalatok, illetve problémák kiértékelésének.

Az EU WATER projektben különös jelentőséggel bíró nitrát terhelések problémaköre is érintésre került egy előadás kapcsán. Összehasonlításra került a Nitrát Irányelv, a Víz Keretirányelv és az ennek alapján készített Vízyűjtő-gazdálkodási Terv keretében elvégzett, felszín alatti vizek nitrát tartalmára vonatkozóan elkészített értékelések eredményei.

Kármentesítés aktuális kérdései

A Környezetvédelmi Szolgáltatók Szövetsége (KSZGY SZ) 2011. március 17-18-án rendezte meg Budapesten a hagyományos konferenciáját kármentesítés témakörben, „Kármentesítés aktuális kérdései” címmel. A legutolsó, 2009-ben rendezett konferencia óta a tényfeltárási technológiák fejlődése, a műszaki beavatkozás legújabb módszerei, az EU Talaj Stratégiájának előkészítése, a hazai jogszabályi környezet változása és nem utolsósorban a vörösiszap katasztrófa tanulságai tették időszerűvé a tanácskozás megszervezését.

A konferencia egyik témája a kármentesítések, a felszín alatti vizek szennyezettségével összefüggő intézkedések megjelenése volt az Országos Vízyűjtő-gazdálkodási Tervben.

A konferencia egyik fő ajánlása alapján a kármentesítés során az eddigieknél kapjon jóval nagyobb figyelmet és hangsúlyt az alapos, igényes tényfeltárás és a szennyezettségi trendek vizsgálata.

További megállapítása a konferenciának, hogy a kármentesítési technológiák mérlegelése és kiválasztása során kapjanak hangsúlyt azok az innovatív, in-situ eljárások amelyek a szükséges elővizsgálatok és terepi pilot-tesztek során megfelelő hatékonyságot mutatnak a szennyeződések kezelésében.

Magyar Hidrológiai Társaság ülése

A Magyar Hidrológiai Társaság Hajdú-Bihar megyei Területi Szervezete 2010. november 24-én 14:00 órakor tartotta őszi ülését a Tiszántúli Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság (Debrecen, Hatvan u. 8-10. sz.) székházában. A rendezvényen kb. 40 fő vett részt.

Az ülésen többek között előadás hangzott el az EU-Water projektről. Bemutatásra kerültek az EU-Water projekt alapjai, eddigi eredményei és várható jövőbeni feladatai a Víz Keretirányelv és a Nitrát Irányelv függvényében. A Magyar Hidrológiai Társaság HBm-i Szervezete vízgazdálkodással, vízminőséggel foglalkozó, a szakmát alapvetően meghatározó mérnökökből áll. A tagok érdeklődést mutattak a projekt iránt, szakmai tapasztalatuk elősegítheti a projekt sikeres végrehajtását..

Néhány fotó a rendezvényről:

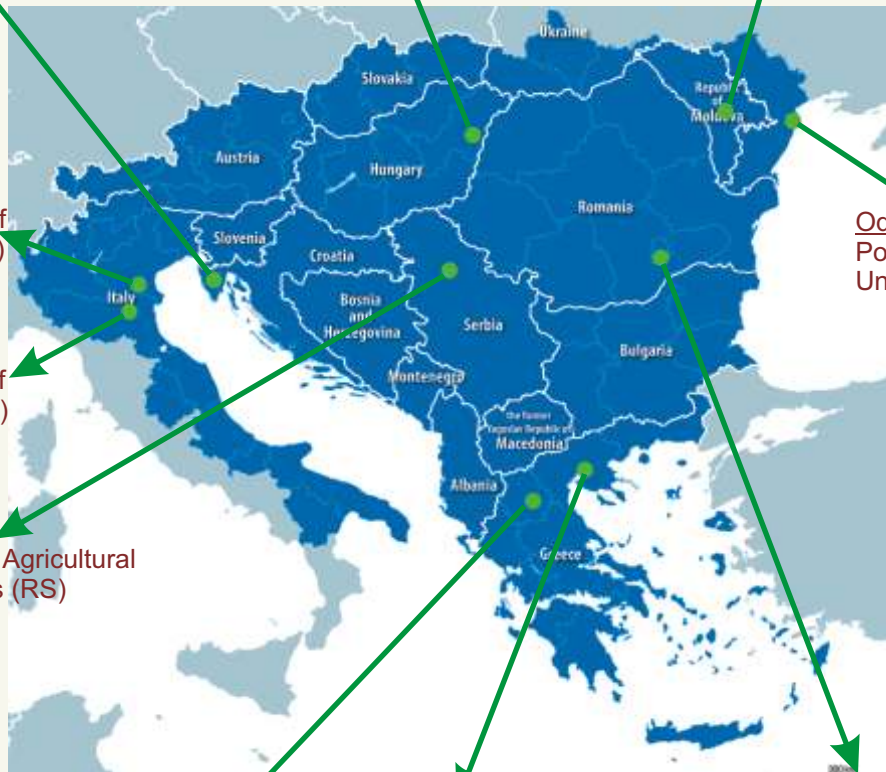

Trans-Tiszanian Inspectorate for Environment, Nature and Water and

University of Debrecen Centre for Environmental Management and Policy (HU)

Agency for Rural Development of Istria Ltd. Pazin (HR)

Ialoveni Rayon Council (MD)

Province of Rovigo (IT)

Odessa National Polytechnic University (UA)

Province of Ferrara (IT)

Institute of Agricultural Economics (RS)

Aristotle University of Thessaloniki (GR)

Ministry of Agriculture, Forestry and Rural Development and National Institute for Research and Development in Soil Science, Agricultural Chemistry and Environment (RO)

Region of Western Macedonia (GR)

KAPCSOLAT

Dr. Karácsonyi Zoltán
Debreceni Egyetem
Környezetgazdálkodási és
Környezetpolitikai Központ
Tel: +36 52 512 921
Fax: +36 52 512 928
karacsonyiz@envm.unideb.hu

Kelemen Béla
Tiszántúli Környezetvédelmi,
Természetvédelmi és
Vízügyi Felügyelőség
Tel: +36 52 511 000
Fax: +36 52 511 040
KelemenB@tktvf.kvvm.hu

<http://www.euwater.envm.unideb.hu/>